

# ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL DOBROGEAN“

Органъ на Българско-ромънското малцинство отъ Ромъния

**ЛЕОНАМЕНТЪ**  
 За една година .300 лей  
 За 6 месеца . . . 160 „

Адресъ: Glasul Dobrogean str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

## ДОСРАМЪ НИ

слушахъ да ми говорятъ селяни, които нивга не били въ българско село; слушахъ пламенни изповѣди на младежи, които нивга не сж стѣпвали на земята на своитѣ дѣди; слушахъ пѣсни на момитѣ и булките, които, сякашъ, излизаха отъ девствено опазени гори и навеждахъ глава, а ми пълнеха съ слзи, душата притискаше и да и мжчителна болъ. Предъ съ възторга, разриль духа ми, срамъ ми беше гърдитѣ ми — че не прости, далечни братя напомнятъ за онова, което моятъ надуги божеми и интелгентни съплеменници роднитѣ краища съ такова невъзмутимостъ прегрѣватъ и изоставятъ. Истината, категорична и ясна е, че народната душа великата съкровищница на най-свиднитѣ ценности на всѣка етническа единица; друга истина, отъ която български характеръ и интеллигенцията и президиумъ низъ отъ вѣкове, и настоящемъ е винаги разрушителния елементъ на чужденна почва, отрицание на всичко свое, на всичко свързано съ произхода, идеалитѣ, внушението завещани отъ славни предци, но все пакъ те боли

и тази болка убива и желание, и предразположба да служишъ на идеалъ, който е колкото общограждански, толкова е и чисто племененъ.

Кого смущава страшното обстоятелство, че сме единственото малцинство въ тази страна безъ поменъ на организационна наченка, безъ следа на обществено единение, безъ нищо, нищо помежду ни?..

Напротивъ, когато нѣкому заговоришъ за тая ни престъпна незаинтересованостъ посрѣща те съ снисходителната усмивка на съ желяващо те, или съ презрението на „сериозенъ“ човѣкъ, а много често съ досадата на превзета личностъ, която не могатъ да интересуватъ такива дреболии.

Нали е време и ние да се усмихнемъ съ съжаление надъ тия нещастници, които не искатъ [дали и не могатъ?..] да разбератъ една страшна истина, която боду очитѣ на всѣка крачка?..

**Четете в-къ**  
**Дборуджански гласъ**

## И храната ли обложена

Несправедлива фискална мѣрка

Обикалятъ селата нѣкакви бирнически контролѣри и съставятъ протоколи за глобяване или облагане съ търговски данѣкъ пашитѣ земедѣлци, които притежаватъ и малко овне.

Търговския данѣкъ по отношение на скотовъдцитѣ се събира само отъ овния, които изключително се занимаватъ съ това и иматъ като единственъ доходъ приходитѣ отъ овцеразвъждането.

Нашитѣ селяни въ никой случай не могатъ да бждатъ причислени къмъ тази категория. А върѣки това отъ тяхъ се събиратъ хиляди. Е несправедливо, е незаконно, е противно на една здрава стопанска политика.

Съставянето на пореказанитѣ протоколи е принудило множество селски стопани, които иматъ и малко овце, да дойдатъ въ града и харчатъ сума пари, за да си търсятъ правото.

До кога ще се оголва този щастливъ народъ?..

## Сесията на О. Н.

Женева — 86-та сесия на О. Н. ще се открие на 20 т. м. Между многото въпроси отъ международенъ характеръ, поставени на дневенъ редъ, фигурира и въпроса за уреждане конфликта между Италия и Абисиния.

## Два французски полка въ съветска Русия

Споредъ едно съобщение отъ Москва, настоящата година съветска Русия ще бжде посетена отъ два французски полка. Войницитѣ щѣли да бждатъ разпратени въ различнитѣ казарми, за да се опознаятъ съ съветското военно изуство, непознато до днесъ въ другитѣ страни.

Тия има задължението да се грижи, за да ги привлече въ едно благоприятно за насъ политическо направление и ще бжда щастливъ, ако тия 4 милиона малцинства, вървятъ рамо до рамо съ насъ“.

## Малко безгрижие!

Въ недѣля ще имаме голѣмо публично събрание — едно удоволствие почти забравено.. Партизанската треска не ни хваща вече. Идваето на този или онзи голѣмъ партизанитѣ, съобщенията, че ще се правятъ важни изявления, не хващатъ мѣсто. Бѣше време, когато бѣхме бавнѣ партизани, по-голѣми партизани и отъ самитѣ партийни водители и колко много дървоядохме, Боже Господи!..

Сега сме добре. Но все пакъ — нѣщо ни бута, рѣмжи заспалото партизанство. Защото отъ где да знаешъ, току вижъ нѣкое обещание за намаление или опрощаване на данѣцитѣ изрекли въ събраниято, та иди сетне да се записвашъ наново партизанинъ. Нали съ такива обещания загубихме всичко, па и отгоре на това строшихме си главитѣ? Та, ще имаме събрание. Бриницитѣ нека се натискатъ!

## ЧРЕЗЪ ПРАВАТА

на малцинствата къмъ мира въ Балканитѣ

Следъ привършването на конференцията на Балканското споразумение въ Букурещъ, стличиятъ печатъ въ своитѣ обширни коментари за разискванитѣ въпроси въ конференция и изобвщо за положението на Балканитѣ, подигна и крайцецѣтъ на завесата, задъ която се крие голѣмиятъ, важенъ и съвремененъ малцинственъ въпросъ.

да оправдаятъ естествения си ходъ. Разумното уреждане на международнитѣ въпроси, каточе ли само по себе си изпречватъ малцинственитѣ въпроси, който толкова изоставенъ назадъ, чака разрешението си.

Въ всички балкански държави има малцинства. Тѣ искатъ своитѣ законни права. Безъ това, по всичко изглежда, истинското и крайното разбирателство много трудно ще настъпи.

## Благоустройството на Базарджикъ

Съдейки по започнатитѣ работи около благоустройството на града ни, склонни сме да вѣрваме, че въ скоро време ориенталския видъ на Базарджикъ значително ще се промѣни.

Общинската управа сериозно се е заела съ разхубавяването на града. Много улици се поправиха, направиха се тротуари и още по много улици непрекъснато се работи.

Прави особено впечателение създаването на малкия паркъ до самото общинско управление. Колко би било хубаво и красиво, ако на всички изоставени общински мѣста се направятъ паркове или бждатъ залѣсени!

Днесъ вестникъ  
**Добруджански гласъ** 6 стр

## Ионъ Михалаке

„номерусъ валахикусь“ на г. Вайда Воеводъ

Надпреварване съ децата отъ „Желѣзната гвардия“

съ събраниято на Националната партия, състои се въ Арадъ, където интелитѣ на партията съвели кампанията за сватето на правителството, отъ на партията, г. И. Михалаке, между другото казалъ следнитѣ интелитѣ думи относно малцинствата и „номерусъ валахикусь“ на г. Вайда:

За оповестеното отъ източно време „номерусъ валахикусь“ отъ страна на министъръ предсе-

датель, даже и самия авторъ не е убеденъ. Положителенъ съмъ, че г. Вайда Воеводъ не върва нито йота отъ този „номерусъ валахикусь“, но продължава да настоява, надпреварвайки се съ децата отъ „желѣзната гвардия“. Ако е истина, че отъ 18 милиона население въ Кралството, 4 милиона сж малцинства, фактътъ остава една реалностъ, който не търпи никакво противоречие. Предтия малцинства, нашата пар-



ПЪТНИ БЕЛЕЖКИ

# Презъ северна Добруджа

II

Съ моторенъ вагонъ (ауто-каръ) се отправихме за Бабадагъ. Отначало желъзопътната линия едва се крепи на трасето всрѣдъ мочурливи и блатисти падини, по после се изтѣга по равното добруджанско поле и ние се радваме презъ прозореца на гледки, отъ които не ти се ще погледъ да откъснешъ.

Изъ нивята наведени надъ ралата и мотикитѣ работѣха жени и мъже, облечени въ типичнитѣ делнични носии: женитѣ съ червени поли и бѣли ризи, а мъжетѣ въ пѣстри (повечето червени и сини) елечи и черни панталони. Носията на българитѣ отъ северна Добруджа.

Рѣдко срещаме извадени ризи. Внезапно въ вагона настана раздвижане. Отъ една гара се качиха важни господа — инспектори по желѣзницитѣ. Отъ разговора имъ разбрахме, че отиватъ да разследватъ следния случай: началника на малка гара набилъ своя стрелочникъ — българинъ и го нареклъ шпионинъ, защото... не му далъ половината отъ агнето, което си купилъ и заклалъ нещастния синъ на нашето племе.

И тукъ сме зловецата нишанка, поради неизкупителния грѣхъ, че сме българи по произходъ!...

Селянитѣ, които се качваха изъ разнитѣ гари, говорѣха на хубавъ български езикъ. Биеха си по смѣшка по поводъ уплахата и проявената страхливост на нѣкои, вследствие появата на разбойници въ гората.

А тази гора, наистина, е за хайдуци!

Покрила веригата отъ ржтлини и долини, усойна и девствена [забранено е пасенето въ нея] нея мъчно преброява крака на жандарма, но удобно дебне въ нея хайдука.

**Хамамджий**, прекръстено Бая [тукъ почти всички имена на селищата сж замѣстени съ ромънски] си е запазило чисто българския характеръ и въ стила на хубавитѣ спретнати къщички, и въ носитѣ, и въ чистотата на жителитѣ, а най-вече въ езика.

Боже, отъ къде научиха тия хора този прелестенъ български езикъ!..

Спираме на гарата

### Бабадагъ

Тя е на километъръ далечъ отъ града. Съ старомоденъ, разкривенъ фаятонъ се отправяме къмъ града. Още на първитѣ дюкянчета четемъ фирми на български имена.

Спираме въ бирарията на Стефанъ Поповъ. Посрещатъ ни левентъ-момъкъ и свенлива ревнивость търси да ни угоди. Колко е трогателенъ този искренъ сърдеченъ изразъ на съплеменна любовъ!

Идватъ млади, обграждатъ ни и ни разпитватъ.

А старитѣ ни разказватъ, че тукъ е имало българска църква и две български училища

Доведоха двама старци. Едина, дѣдо Иванъ Желѣзковъ, надъ 80 години, ни разказа за съвременника си Стефанъ Караджата.

— Помня го, като че ли

## Стопанскиятъ европейски конгресъ

Ще участвувать 30 държави

На 15 т. м. въ Брюксель се откриль вториятъ общъ стопански европейски конгресъ. На този конгресъ сж представени 30 държави и 30 международни организации, между които О. Н., Международното бюро на труда, Международната дипломатическа академия и др. Конгресътъ ще заседава два дни.

вчера съмъ го виждалъ, бѣше черенъ, срѣденъ ръстъ. Ама пѣргаво и смѣло момче. И затуй турцитѣ го кръстиха Караджа. И тъй стана дума, че ви кажа защо така го кръстиха. Хорото въ Тулча ставаше на мегдана, кждето Митю Драндара уби аралчето — онбашия. Единъ недѣленъ день до хорото се приближиха нѣколко турски заптиета и започнаха да закачатъ момитѣ и булките. Рипна Стефанъ грабна една тояга, па като извика „Братя, тозъ срамъ не се търпи!“ хвърли се върху заптиетата. Народа се разпрѣсна. Стефанъ удари кого свари, па като надойде и аскеръ, хукна презъ плетищата, които като сърна запрескача. Каража, значи на турски сърна.

Въ разказаното не се съмнихме — стареца имаше чудна паметъ. Помни датата на преселването си отъ Тулча въ Бабадагъ: 20 юний 1877 г.

### Продава се

около 1500 кв. м. празно мѣсто въ лозята „Гази Баба“.

Справка редакцията

# Строители!

ВЗЕМЕТЕ СИ БЕЛЕЖКА, че магазина ми, намиращъ се въ гр. Базарджикъ—Шадрафанския площицъ е най-добре асортиранъ въ града и че винаги ще намѣрите при **ЦЕНА**

**конкурентни** циментъ, бестенно желѣзо, гвоздеи всички голѣмини тель черна и галванизирана, ламарина черна и галванизирана, цинкъ, чугуна и желѣзни трѣби за водна и други инсталзации, клозети, безиръ, бой бланки и постни, брадвигментешета и др.

Съ поздравъ,

АНГЕЛЪ ГОСПОДИНОВЪ

## Д-ръ Т. С. ХАНДЖИЕВЪ

Ул. „Пр. Иляна“ № 1 (Шадѣрфана)  
— БАЗАРДЖИКЪ —

Приема болни по **ВЪТРЕШНИ, ДЕТСКИ**  
**ВЕНЕРИЧЕСКИ БОЛЕСТИ**

Консултация 8—12 3—7

## Хлѣбната фабрика

**„АЛБИНА“**

— БАЗАРДЖИКЪ —

**К. ДИМИТРЕСКУ**

Доставя винаги **ПЪРВОКЪЧЕСТВЕНЪ, ЧИСТЪ И ИЗПЕЧЕНЪ ХЛѢБЪ**. Специални коли разположение на г. г. клиентитѣ. Хлѣбътъ се брикува съ специални **НАЙ-МОДЕРНИ МАШИНИ** и се работи отъ първостепенни майстори.

**КУПУВАЙ ХЛѢБЪ САМО ОТЪ „АЛБИНА“**

**ВИНАГИ ПРЕСЕНЪ И ВКУСЕНЪ!**

Искайте хлѣбъ „АЛБИНА“ отъ хлѣбопродавцитѣ

ИВ. СТ. МАВРОДИЕВЪ

# Необходимость и цель

## НА ТѢЛЕСНОТО ВЪЗПИТАНИЕ

Следствие ежедневнитѣ умствени занятия, се явява въ организма крайна физиологическа необходимостъ отъ естествени и планомерни движения, които иматъ за целъ да уравновесятъ загубеното ниво между умственото и тѣлесного развитие. Умственитѣ занятия отнематъ при своята дейностъ известно количество енергии. Тя може да се възстанови, да се запълни чрезъ физически движения. Тази необходимостъ се чувствува не само въ хора посвѣтени на умственъ и физически трудъ, но и особено много въ ония, които живѣятъ застоялъ животъ, па даже и въ животнитѣ. Най-конкретния примѣръ за естествената нуж-

да отъ движения ни представятъ последнитѣ.

Често пжти срещаме котка да играе съ своитѣ малки, като имъ подмята нѣкой предметъ и сжщевременно се хвърля да го лови. Скрива се, отново се явява съ скокъ и така създава увлекателни движения, които иматъ често естественъ характеръ съ двойни цели: а) да елиминира отчасти вреднитѣ елменти отъ организма, б) и посредством ловкитѣ движения да научи своитѣ малки какъ да ловятъ плячката си и какъ да се бранятъ. Сжщото явление срѣщаме и въ други животни. Виждали сме кучета да се давятъ въ форма на игра съ надбѣгвания въ иржгове и т. н., зайци да

се прескачатъ и хиляди подобни примѣри.

Питаме се, защо играятъ животнитѣ? Кой ги кара да играятъ? Не е ли това естествена подбуда, едно инстинктивно явление въ животнитѣ, подтикнати отъ природата, за да се запази закона на равновесието въ организма?

Сжщото нѣщо е и съ малкитѣ деца. Ежедневно ги виждаме да се движатъ безъ да ги насилваме. Още отъ първитѣ месеци детето почва да играе, движейки ржце, крака съ което търси да се опознае. Така увлекателно то продължава да играе като прави най-разнообразни движения презъ всичкото време на своето детинство, въпрѣки съпротивата и нежеланието често пжти отъ страна на родителитѣ. И тукъ природата не пропуска да изпълни своя законенъ дългъ подъ формата на инстинктъ, като търси да заздравя крехкия детски орга-

низмъ и сжщевременно да опознае малкото дете съ околния свѣтъ. Дете което не играе и не се движи не е здраво. Природата явно ни сочи пжтя по който трѣбва да вървимъ за уравновесяване здравословното състояние на организма. Отклонимъ ли се и здравето ни напълно се отклонява. Тогава тѣлестното възпитание явява ли се като необходимостъ за здравето?

Безспорно, то е източника на неизчерпаема енергия и здраве, импулсъ на най-плодотворно творчество. Кой би могълъ да оспори многобройнитѣ висши цели, които преследва то? Чрезъ тѣлесно възпитание народитѣ на древното време не сж ли преследвали държавни цели, като развиятъ силни, бодри и готови да се жертватъ бойци за защитата на отечество, народъ и честъ?

Днесъ народитѣ последватъ сжщитѣ цели. Идеалното на

тѣлестното възпитание е да създаде хуманно-ленъ човѣкъ, като развие въ него всички ценни качества, оформи единъ свършенъ характеръ. Но това целесъобразно въздействие върху човѣка всѣки отъ нашия край се като необходимъ ценностъ, затова тѣлестното възпитание се остава на най-задненъ Дори не се защита като торъ за възпитание. Какви движения, се произвеждатъ, да, движенията въ организмъ сж вродени, но чуждата, естествената и въ воспитателното въздействие зависятъ отъ начина на възпитането и целесходно възпитание, за постигането на най-доброто сжществува систематичната гимнастика развива всички частитѣ на организмъ дава идеално красиво и тично съчетание на тѣло съ духа. [Средна]

## Литературна страница

АЛЕКСАНДРОВА БЛАГА

## ХЕНРИХЪ ИБСЕНЪ

На 20 мартъ, ст. ст. 1828 г., въ малката провинция Скиена на далечна Норвегия Ибсенъ вижда пръв път бѣлия денъ. Бащата на поета, „тежъкъ“ търговецъ, състоятеленъ отначало, въ късо време загубва всичко. Следъ първитѣ добри години на детството, когато Ибсенъ се радва на охолностъ, на топлата привързаностъ на майка, баща, сестра, идватъ други — помрачени отъ риска — да не остане гладенъ. И малкиятъ Хенрихъ, едва 16 годишенъ, остава родители, родната Скиена — „да печели хлѣба си“. Забутва се въ още по-малката провинция — Гримщадт — и тукъ постъпва въ единствената аптека на градчето като аптекарски ученикъ. Замисля на свои сили и срѣдства за своето бъдеще. Но аптекарската атмосфера и своеобразниятъ потискващъ духъ на крайбрѣжния градецъ се оказватъ твърде тѣсни за пѣвеца на крайния индивидуализъмъ. Амбиция, горда самовластностъ, „бунтарство“, жажда за абсолютна свобода, копнежъ за слънце, просторъ, всички тѣзи нѣща не сж чужди за още недотамъ сформирания характеръ на Ибсена. Прибавя се къмъ това още и спотайвания копнежъ — да свърши университетъ, „да стане живописецъ“ и т. н. Това е духовния портретъ на Ибсена отъ неговата първа младостъ. Живописецъ той не става, университетъ не свършва, но името Ибсенъ днесъ е едно отъ голѣмитѣ имена въ историята на културната човѣшка мисль. Тукъ, въ Гримщадт, като намира свободно време отъ разнитѣ „рецепти“ Ибсенъ пише стихове, въ които излива цѣлата поривистостъ на своитѣ млади дни. Духътъ на свободолюбие, на преклонение предъ силата, макаръ — отрицателна въ тѣзи стихове намираме и въ първия му опитъ къмъ драматичното изкуство — „Катилина“ [1848 г.] Но още пѣтя къмъ драмата не е намѣренъ. Малко опредѣлено има у Ибсена — човѣкъ, у Ибсена — драматургъ.

Скиена, Гримщадт, суровиятъ климатъ на мрачна Норвегия, морето, планината — сж фактори отъ значение за живота, за миогледа въ творчеството на Ибсена. Фьордитѣ, затворенитѣ отъ култура диви провинции на северъ оставатъ рѣзъкъ отпечатъкъ въ дра-

митѣ на Ибсена. Нему скоро дотегва родината съ сивото небе, съ тежката мъгла, съ дългитѣ тъмни нощи, съ слънцето, което е тѣй пестеливо съ лжчитѣ си, и събралъ малко пари Ибсенъ заминава за страната на слънцето, на топлия югъ — Италия. Живѣе въ Триестъ, Римъ, Швейцария, пакъ Италия — цѣли 10 години. Но когато издава втората си драма „Сюзъ на младежъта“ и името му дига буря, шуменъ интересъ въ родната Норвегия, Ибсенъ се връща, за да поеме борбата съ „сплотеното мнозинство“ („Народенъ врагъ“). Въ продължение на 40 г. (до 1900 г.) Ибсенъ пише и издава една следъ друга драмитѣ си — отъ „Катилина“ — до „Кога ние, мъртвитѣ, се пробудимъ“. Отначало, лутащъ се между чистата романтична и полусоциална драма („Катилина“, „Празникътъ въ Солхаугъ“, „Комедия на любовта“) и увлѣчението отъ старонорвежки предания и национално минало („Фру Ингеръ“, „Бранници на Хелголандъ“). Ибсенъ завършва романтичния периодъ на своето творчество съ хубавата, най-поетична отъ всички негови драми и дълбоко смислена работа:

— „Перъ Гюнтъ“. Името Ибсенъ вече станало е известно въ земитѣ на Норвегия, Швеция, Дания. Ибсенъ става директоръ на народния театъръ въ Бергенъ. Пиеситѣ му се даватъ на столичната сцена въ Християния. — А днесъ въ Парижъ — градъ на градовете, има специаленъ театъръ за Ибсенови драми. Понататъкъ Ибсенъ пише драми съ рѣзъкъ символизъмъ на широкъ социаленъ фонъ, като: „Народенъ врагъ“, „Подпоритѣ на обществото“, „Брандъ“, „Нора“, после — драми съ страненъ мистицизъмъ. — „Морската жена“, „Росмерсхолмъ“, „Джонъ Боркманъ“, „Малкиятъ Еолфъ“, „Хеда Габлеръ“ и привършилъ съ драмата на най-високъ символизъмъ — „Строителъ Солнесъ“. Драмата „Призраци“ — „семейна“ драма — както я нарича самъ Ибсенъ съ своя тежъкъ реализъмъ стои нѣкакъ отдѣлно, настрана отъ всичко, което е писалъ Ибсенъ. „Призраци“, „Брандъ“ нѣматъ равни на себе си въ историята на драмата — отъ Есхила до днесъ. Смѣткитѣ си съ „вдъхновението“ Ибсенъ приключва съ „Кога ние,

мъртвитѣ, се пробудимъ“ [1900 г.] Острата ирония и изключителния песимизъмъ на този епилогъ казаха своята последна дума. Съ този епилогъ Ибсенъ не пощади и себе си — като творецъ. Осжди се на „смъртъ“ духовна — отрече цѣлия си пѣтъ — жизненъ и творчески, погребва и себе си при „мъртвитѣ“.

— Какъ? Защо? — Отговорътъ на тѣзи въпроси е голѣмъ, колкото творчеството на Ибсена. Трѣбва да се проследи то — драма по драма; Ибсенъ трѣбва да се чете, изследва, разгледа основно. Казано е, че Ибсенъ трѣбва да се знае, или цѣлия — или никакъ. Това е много вѣрно.

Проблемитѣ на Ибсена сж много ясни, много човѣчни и неговото упорито дирене на „Свърхчовѣкъ“ у човѣка нѣма нищо общо съ фантастиката на Нитче. Символитѣ на Ибсена сж ярки, ясно очертани, жизнено бихъ казала, и задъ хладината на рефлексията въ тѣхъ се чувствува сърдце — жаряло и страдало

отъ собственитѣ си живи болки. Цѣлото творчество на Ибсена е единъ огроменъ дневникъ, една смѣла изповѣдь — на страдание на гордото самовнушение да бждешъ — „всичко, или нищо“. Въ драмитѣ си Ибсенъ дава изразъ на своя миогледъ, на своята индивидуалистична чисто Ибсеновска философия — Ибсенизъмъ.

Перъ е Ибсенъ и Ибсенъ е Перъ; Ибсенъ е Брандъ, Солнесъ, Стокманъ, Фалкъ, Рубекъ и т. н.

— „Всички хора се стремятъ и умѣятъ да бждатъ винаги „частъ отъ нѣщо“ — а не цѣлостъ. Не смѣятъ да бждатъ сами съ себе си“ — казва Ибсенъ чрезъ Брандъ и това сж мисли, едни отъ най-характернитѣ, които изправятъ живъ Ибсена предъ насъ. Вѣрни истини за човѣка, като човѣкъ, като членъ на обществото, като личностъ и нейното призвание въ живота, за изкуството — сж казани, нѣкои отъ тѣхъ, пръвъ пѣтъ отъ Ибсена и то оригинално, съ рѣдка художественостъ и

дълбочина.

Кой и какъвъ е Ибсенъ? Съ нѣколкото реда до не може да се каже нищо отъ онова, което Ибсенъ — като мислителъ — е единъ голѣмитѣ художници на временната драма. Това въпроси, които по-късно може да бждатъ предметъ на специално разглеждане. А сега, нека Ибсенъ стане близъкъ! Нека вѣе въ сърдцата ни! Четемъ Ибсена! Тѣй добре ще поменемъ паметта му! Защото голѣми хора въ миналото сж, живота: действуватъ тѣ осезателно, непосредствено. Понѣкога критиката казва: Тѣхъ трѣбва да самъ да чете.

Днесъ името Ибсенъ станало Символъ. Съ драмитѣ си Ибсенъ прави емъ защото Хенрихъ Ибсенъ не само създателя на величната драма. Това малко да се каже за не — Името Ибсенъ е едно отъ тритѣ голѣми имена на новото време: — Достоевски, Ибсенъ, Толстой.

## Българската емиграция въ Ромъния преди освобождението

В-къ „Диминяца“ помѣства една кореспонденция отъ Парижъ, въ която авторътъ, по случай откриването на българския павилионъ въ международната изложба отъ Брюкселъ, предава една извадка отъ в-къ „Ла Бюлгари“ за „Българската преса въ миналото и сега“, въ която се говори за българския печатъ въ Ромъния преди освобождението на България. Въ тая кореспонденция се казва:

„Не знаемъ дали ромънскитѣ историци сж се занимали съ българското движение въ Ромъния преди освобождението на България. Субектътъ ни се вижда много привлекателенъ“.

Този пасажъ, именно, привлече и нашето внимание. И ние не знаемъ дали ромънскитѣ историци се занимали специално съ българското революционно движение въ Ромъния презъ миналия вѣкъ, но знаемъ, че въ него, ако не активно, то морално дори и материално сж взели участие

големи фигури отъ ромънския общественъ и политически животъ, като Братияну, Росети и др.

Люлката на българската емиграция е била Букурещъ. Отъ тамъ се разпали искрата на смисленото революционно движение въ поробена тогава България. Въ Букурещъ се обособиха плеадата безмъртници, чиито имена днесъ красятъ страницитѣ на предосвободителната история на българския народъ. Въ Букурещъ обезсмъртиха имената си Раковски, Каравеловъ, Хр. Ботевъ.

Въ историята на Бълга-

рия — въ предосвободителния периодъ — почти на страницата, където да споменава за Букурещъ Браила и Галацъ — дища на многобройната будна българска емиграция.

И — понататъкъ — право забелязва дописателя на „Диминяца“, че ако историческа частъ още не е проучена, ромънскитѣ историци — слависти ще мѣрятъ едно широко поле за изследване, разбираемо — казва се въ кореспонденцията — ако има историци съ напредни идеи.

### Д-ръ Ал. Любчакъ

приема болни въ медицинския си кабинетъ на ул. „Пр. Мирча“ 20 (въ дома на Кирило Петровъ, срещу хотелъ „Владимирецъ“)

Детски болести, вътрешни и акушерства

— Приема презъ всѣко време —

# ДИМИТЪРЪ П. СМОКОВЪ

10 май 1932 г. се по-  
Димитъръ П. Смоковъ.  
изминати години отъ  
а покриха съ тежката  
на забравата него-  
име на общественникъ  
жданнинъ — умрѣ об-  
веникъ и граждани-  
Д. П. Смоковъ, да-  
отъ родния градъ, за-  
роди днесъ като дъл-  
и всестраненъ мисли-  
и пѣвецъ на мъжитѣ  
политѣ: оставилъ е гра-  
ржкописи, непожтна-  
обре запазени, може  
обречени никога да не  
бѣлъ свѣтъ, ако  
йността не бѣ над-  
ала въ прашната му  
лотека.

П. Смоковъ е писалъ  
о. Оставилъ е ценни  
оти отъ общественъ, у-  
шенъ и юридически ха-  
еръ, предимно засѣга-  
нашия животъ. Но най-  
ото — което интересу-  
несь насъ — сж него-  
литературни творения,  
о убедително говорятъ  
етическия му талантъ.  
настоящия брой преда-  
е, съ известни съкраще-  
едно стихотворение и  
въ разказъ. Въ „Смъртъ-  
поетъ, като че ли предъ-  
илъ близкия си край.  
наболѣла отъ мъжа ду-  
— навѣрно въ предъ-  
ртния си часъ — той

М. П. СМОКОВЪ

## Пробудена младостъ

на сутринъ той се про-  
рано... На току що из-  
ото слънце първитѣ лж-  
раденкомъ проникнаха въ  
та. Презъ отворениятъ про-  
съ отчетливо се долавяха  
инитѣ звуци на градско-  
пробуждане. Изъ улицитѣ  
аха продавачи и разнасъха  
съ отъ топлитѣ си за-  
ки. Уличниятъ метачъ бръс-  
е подъ прозорцитѣ и вла-  
е следъ себе си тежката  
зна количка — неотемна  
отъ ранния сутрешенъ  
ски шумъ.

отчетливо се разнася ехо  
спирна на заминаващъ  
тъ...  
ой лежеше още въ легло-  
и се вслушваше въ откъс-  
ениятъ утрешенъ градски  
тъ, който пъкъкъ приятно  
талтѣе и гледаше какъ  
но и постепенно нахлува  
стаята му проникналиятъ  
ичевъ лжч... Свиркването  
заминаващия трень, като че  
го пробуди... Бързо скочи  
една на отворения прозо-  
ръ, отгдето бѣ откритъ про-  
яненъ изгледъ надъ цѣ-  
градъ... Гарата бѣ забу-  
на въ виолетова осянка, коя-  
слънчевитѣ лжи гонѣха и  
наваха съ трептущо злато...

ридае:

*„Чуй последното жела-  
ние!  
Некъ умра на пролѣтъ,  
кога последния снѣгъ  
Въ полето се топи...“*

Желанието му е чуто.  
Той умира въ ранна про-  
лѣтъ, когато:

*... радостни  
за всички  
Диханието на новъ жи-  
вотъ кипи...“*

Три години отъ неговата  
кончина се изминаха. Граж-  
данинътъ и общественникъ  
Д. П. Смоковъ потжна въ  
забравата на ежедневието.  
Но завещанитѣ отъ него  
стихове и разкази, изпъл-  
нени съ топлата и нежностъ,  
тѣй картинно изразяващи  
копненията и тихата скръбъ  
на човѣка, загубенъ въ  
мрачината на суровия жи-  
вотъ — ще останатъ живи.  
Тѣ ще изровятъ изъ забра-  
вата неговото име и не-  
знайниятъ поетъ на забра-  
вена Добруджа, ще зажи-  
вѣ въ сърдцата ни, нареж-  
дайки мъжитѣ и неволитѣ,  
що сж гнѣтели поета, гнѣ-  
тятъ и насъ.

Но дали ще се намѣрятъ  
хора, които ще се нагър-  
бятъ да издадатъ ценноститѣ  
завещани отъ незнайния  
поетъ? Умѣемъ ли ние да  
цснимъ нашитѣ поети и  
художници?...

Дуду и Зудейка... Тѣй унесе-  
но спи умореното сърдце раз-  
будено сутринъ рано, когато  
росата откапи отъ листата..

Тихо, незабелязано бѣга по  
планината изплашена утринна-  
та тишина и бавно оттегля  
кадифаната си мантия, изъ подъ  
която като мощна струя за-  
блнква гмежа на дневната суе-  
та...

Слънцето се бѣ вече издигнало  
високо надъ хоризонта и пре-  
пичаше. Той затвори прозоре-  
ца и напѣво се отзова сами-  
чекъ въ стаята... Все сжщата  
неопредѣленостъ, все сжщиятъ  
шемегъ... Като че ли душата  
му бѣ откъсната отъ сърдце-  
то и тѣ се дирѣха, гонѣха се,  
но не можеха да се настиг-  
натъ... При отворениятъ гар-  
деробъ стоеше паднала една  
роза... По нея още стоеше  
росата. Салъ две листенца бѣ-  
ха извили крайчетата си, на  
които единъ слънчевъ лжчъ  
бѣ завидѣлъ на свѣжестъта.

Нѣщо заклокочи въ него и  
почна да го облива като въл-  
на. Предъ него пакъ бѣ за-  
миналиятъ трень и сега той  
по-ясно гледаше червенитѣ му  
огнени кълба димъ: ехо отъ  
писъкътъ му наново се поне-  
се, той го чуваше все по-сил-  
но и по-силно и пронизваше  
душата му до болка...

...О, болно щастие! Вижда-  
ли ли сте вие, кога рибаръ  
плува върѣдъ безкрайни про-  
стори? Върѣдъ буря какъ се  
люшка ладията му отъ вълна  
на вълна? Виждали ли сте мал-  
ка пойна птичка, жално от-  
пуснала глава и крилца надъ  
слупеното си гнѣздо, какъ  
слънцето не ѝ напѣва утри-  
ната си пѣсенъ?

...О, болно, болно шастие...  
Чували ли сте вие, следъ сил-  
на буря, какъ плискатъ на брѣ-  
га вълнитѣ? Какъ яростно  
биятъ скалитѣ, неприклонни  
предъ тѣхната вѣчна сила, бли-  
каща отъ неуловимитѣ имъ  
гълбини?

Вънъ бѣ хубавъ слънчевъ  
день. Пролѣтъта бликаше въ  
своя разгаръ, исправена предъ  
разтворенитѣ врати на лѣтото.

Сжщиятъ день сутринта,  
една дама въ дълбокъ трауръ  
стоеше въ дъното на едно  
купе и съ една видимо изпи-  
сана болка чакаше трѣгването  
на трена... Най-после удари  
третиятъ звънецъ, раздаде се  
пискливото изсвиркване, отзо-  
вано е нѣколкократно ехо,  
което се разнесе надъ непро-  
будения още градъ... Тя ста-  
на отъ канапето, приближи се  
до прозореца, отметна гжстия  
воалъ и тжжно загледа бѣга-  
щиятъ градъ... Тя бѣ млада,  
чернитѣ ѝ очи, примрежени  
винаги въ сълзи, бѣха дълбо-  
ка планинска пещера, изъ не-  
видимитѣ гълбини на която

ДИМ. П. СМОКОВЪ

## Смъртъта

*За смъртъта, кога мисль ме находитъ случайна,  
Не ме смуцава нейната дълбока тайна  
И мисль ме не тревожи, где свърши дни унили  
Напраздно прахосани сили —*

*— На мека ли постеля, в'изгнание или въ пълна самота!..  
...Ще се сбератъ ли за погребение другари тжжени,  
Или ще се напиятъ нануль  
И самотенъ ще ме отнесатъ и сложатъ в'гроба влажни  
— Не тазъ мисль ме блазни!...Но, ако има, Боже мой,  
Ако има миръ задгробенъ и на душевни терзания  
Край когато нѣвга настане—на посмъртнитѣ ми стенания  
Чуй последното желание!..*

*...Некъ умра на пролѣтъ, кога последния снѣгъ  
В'полето се топи и радостно за всички  
Диханието на новъ животъ кипи  
В'безсмъртието—една дай ми постигната мечта! —  
— Наново да прелѣтя на земята тамъ,  
Гдето цѣлъ животъ страдахъ тѣй горчиво и сурово!..  
Веднажъ още да погледна на тѣзъ поля  
И видя:— все тѣй ли пакъ земята ще се възвърне  
Въ своитѣ краски неизмѣнни... и сжщитъ ли  
Тѣ сж тамъ пролѣтни дни... Все тѣй ли росата  
Ще оросява утринъ брѣга полусъненъ,  
Все тѣй ли ще сж сами небесата,  
Все тѣй ли ще сж благовонни полята  
И когато всичко замлъкне и тихо надъ земята*

*Небето разстеле свѣтлия си покровъ —  
— Като облачна вълна при луненъ свѣтликъ,  
Некъ се отнесе пакъ назадъ, отъ никого не чутъ, отъ  
никого не видѣтъ!..*

клокочи чистъ кристаленъ пла-  
нински потокъ, водитѣ на ко-  
гото обилно се разливатъ по  
бледитѣ ѝ бузи, по-чисти отъ  
крилата на морската чайка.  
Малкитѣ ѝ сочни бузи, треп-  
тящи като утриннага роса при  
първиятъ слънчевъ лжчъ, по-  
съблазнителни отъ усойния  
оазисъ върѣдъ палиша пусти-  
на, лъхатъ топлината на май-  
ска роза, обкржжена отъ бѣли  
кринове; тъмнитѣ ѝ коси се  
спушаха на едри кждрици  
надъ гладкото ѝ чело и мил-  
ваха ѝ бузитѣ, като че ли идѣ-  
ха нарочно да посочатъ още  
по-рѣзко чистотата на из-  
ваяниятъ ѝ отъ чистъ бѣлъ мраморъ  
лицъ.

Треньтъ бѣ отминалъ гра-  
да... Съ все още отпразненъ  
погледъ къмъ него, тя зали-

ваше съ сълзи пращиятъ про-  
зорецъ на трена, а малкитѣ ѝ  
пресъхнали устни треперѣха  
като крилата на лястовичка...  
Купето се отвори и нѣкой  
новъ пжтникъ влезе. Тя бавно  
спустна гжстиятъ си воалъ и  
дълго още стоя на прозоре-  
ца съ погледъ впитъ къмъ  
бѣгашия градъ... Планински ри-  
дове се бѣха издигнали вече  
по посока отъ гдето изчезна  
градътъ, но тя все още стое-  
ше, а подъ гжстиявоалъ единъ  
струистъ ручей клокочеше и  
изливаше буйни кристали во-  
ди, които не бѣха видими,  
както не бѣ чутъ неговия кло-  
котъ.

...Тѣй отминаваше треньтъ  
съ огнени кълба димъ, една  
ранна утринъ, когато градътъ  
още спѣше...

**ЛОЗАРИ!**

Имамъ честь да Ви съобщя, че магазина на

## Ангелъ Господиновъ

отъ гр. Базарджикъ — Шадрфанския площадъ

е добре асотиранъ съ всички лозарски по-  
трѣби, машини „IDEAL“ за прѣскане на лозя,  
ЧИСТЪ АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ „THE  
MOND NICKEL“, разни дебелини ГАЛВАНИЗИ-  
РАНА ТЕЛЪ, ЛИКО и др.

Цени конкурентни, посетете за уверение

**Абонирай се за**  
**„Добруджански гласъ“**

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

# Конференцията

## на Балканското споразумение въ Букурещъ и малцинствата

Преди няколко дни се откри въ Букурещъ конференцията на Балканското споразумение. Тя се събра предриши известни въпроси, засягащи балкански и други държави, които първа ще се разглеждат от по-голям кръг държави въ известен град въ Европа. Събра се още и да покаже солидарността си предъ чуждия святъ въ някои костеливи европски въпроси.

Събра се, решиха, направиха си банкетъ и замислиха всички въ съответната си държава. И тамъ, родината имъ, ги поощриха съ радост и веселие, а тѣ доволни и самонадѣйни охотно потригваха ръце за съгласието и мира, който сж имали.

Не допускаме, че ще е малко нѣкой балкански напредък, който да не очак-

валъ съ трепетъ решениета на тая конференция. Всички съ трепетъ на душата следяха онова, което става въ Букурещъ и очакваха последното официално комюнике.

Наравно съ всички народи, очакваха резултата отъ тая конференция и малцинствата. Защото единъ отъ девизитѣ на конференцията е мирътъ, който е най-много и искрено желанъ отъ малцинствата. Напразни надежди. Отъ онова, което стана въ Букурещъ, не можяха да се оправдаятъ надеждитѣ на малцинствата. Държавниците отъ Балканското споразумение си отидоха, безъ да държатъ смѣтка за належащитѣ въпроси, чийто повдигане би допринесло много по-вече отъ каквито и да било конференции.

## Къмъ нашитѣ курорти

Въ нашитѣ крайбрѣжни курортни мѣста правятъ се вече голѣми приготовления за предстоящия сезонъ. Полагатъ се максимумъ усилия за привличане на повече курортисти. Освенъ въ Балчикъ, който доби значението на единъ отъ най-важнитѣ курортни мѣста у насъ, днесъ и Каварна се старае да изпъкне на първи планъ. Тамъ се строятъ вече вили; на самото пристанище е проектирано строежа на голѣмъ хотелъ; банитѣ основно се преправятъ и се правятъ редица подобрения, съ целъ да бжде посетенъ отъ колкото се може по-вече лѣтвоници.

Ако уредницитѣ на нашитѣ курорти успѣятъ да осигурятъ евтинъ превозъ, квартири и храна, ако се правятъ улеснения, каквито има въ другитѣ курорти, тогава безсѣмнено, въ едно скоро време нашитѣ курортни кътове ще добиятъ широка известностъ, защото тѣ иматъ своята особена прелестъ, иматъ и лечебни свойства.

## Въ Буковина вали снѣгъ

Букурещъ — Отъ Сетелинъ съобщаватъ, че на 16 т. м. сутринта започнало да вали голѣмъ снѣгъ. Възвншениета и полето били покрити съ снѣгъ. Добитѣктѣ отъ планинитѣ, по пѣмане на паша, били откарани въ селата. Снѣжната покривка достигнала една лебелина отъ около 20 — 30 см.

Снѣгътъ продължавалъ да вали.

## Новата стопанска и финансовата политика на България

Столичната преса отбелязва на видно мѣсто речта на българския финансовъ м-ръ, г. Рѣзковъ, произнесена въ банкетъ, даденъ въ негова честь отъ Българската Народна Банка. Г-нъ Рѣзковъ изтъкналъ новата насока на стопанската и финансовата политика на обновена България, подробно засѣгайки държавния бюджетъ, монетарната стабилизация, фискалната реорганизация и пр.

## Чети в-къ „Добруджански гласъ“

курора трѣбва да нареди. Но нима сж потрѣбни коментарии!...

# Една лудост...

„Една ужасяваща лудостъ вѣе по бирничествата и по домоветѣ на гражданитѣ“ — тъй характеризира столичната преса фискалния тероръ, който поголовно се упражнява въ цѣлото кралство.

Десятки затворени дюгени, задигнати врати и прозорци отъ изпълнителнитѣ фискални власти потвърждаватъ горчивата истина, която лѣха отъ горнитѣ редове. Хората нѣматъ пари — ето трагедията.

У насъ, особено въ седлата, преди да изтече миналата финансова година,

започнаха да се събиратъ новитѣ данъци. И днесъ, когато сме още въ първия месецъ на новата година, данѣкоплатцитѣ сж бомбардирани съ по нѣколко фискални предупреждения, съ опредѣлени срокове. Следъ месецъ данѣчнитѣ власти ще се разшетатъ. Хората нѣматъ пари. Ще имъ задигнатъ всичко каквото намѣрятъ.

Тревогата на столичния печатъ за повече хуманностъ и човѣщина къмъ обѣднелитѣ данѣкоплатци е напълно основателна и правдива, но имали кой да чуе?

# БѢГЪЛЪ ПОГЛЕДЪ

## ВЪРХУ ВЪНШНАТА ПОЛИТИКА

Днесъ никой не се съмнява, че европейската политика се намира въ родилнитѣ мжки на ония голѣми събития отъ международенъ характеръ, които въ близко бждеще, може би, ще изненадатъ свѣта.

Европа се намира въ едно положение, отъ което се чува с а м о дрънкането на оржжия. Това илатъ да потвърждаватъ многобройнитѣ съобщения за посещения на г. Лавалъ въ Римъ, комуто направило особено впечатление индустриалния напредѣкъ, военната подготовка и мощната въздушна флота на днешна Съветска Русия.

Събитията сж назрели. Фактътъ е консумиранъ. Безконечнитѣ всевъзможни конференции, които привличаха и примахваха свѣтовното мнение, не бѣха ли картонения параванъ, задъ който тѣй добре се въоръ-

жиха държавитѣ? Очудването на французския министеръ на външнитѣ работи отъ военния напредѣкъ на Съветитѣ е пълно признание за готовността на една война, която е възпрепятствувана понастоящемъ по много лекъ и изкуственъ начинъ. Нима по-малко сж подготвени Англия, Германия, Франция и Италия? Ами Япония и Америка, които харчатъ двойно повече стабилизиранни пари за военни цѣли?

Защо е това лудо въоръжение? Коя да е състояла се конференция можа ли да спрѣ тия приготовления?

Народитѣ изнемогватъ. Военната индустрия поглъща огромни сръдства, които ако бѣха употребени за добринитѣ на изстрадалото човѣчество, не щѣше да има криза, а само блага, доволство и сносенъ човѣшки животъ.

## ПЪРВА ХИМИЧЕСКА БОЯДЖИЙНИЦА

# „ЛУКСЪ“

## Л. ГАНЧО ГОСПОДИНОВЪ

Специалистъ-текстиленъ майсторъ бояджия ул. Ал. И. Куза 15—Базарджикъ (срещу ханъ Шипка)

Почиства химически основно, сжщевременно дезинфектира дрехитѣ Ви и боядисва въ 3 дни съ гаранция: костюми, рокли, пардесюта, тренчкоти, сукнени шапки съ формиране и ги изглажда отлично, безъ повреда.

Боядисва, валя и скеджосва: шаеци, чаршафи и пристилки, бързо, хубаво и евтино.

Продава бои безъ витронъ, всички цвѣтове съ наставления

### ЦЕНИ 20 НА СТО НАМАЛЕНИ

### — ПОСЕТЕТЕ ЗА УВѢРЕНИЕ —

и ще направите най-голяма икономия

# НЕКА ДА ПЛАЩАТЪ!..

## Чудовишна несправедливостъ

Въ нѣколко нѣкти изтъкнаме въ „Добр. гласъ“ фактите барническитѣ органи на нашия провинция събиратъ на два и повече нѣкти и смъци данъци, посочиха и смъци случаи, имена и нѣ, но виждаме съ голѣмъ прискърбие, че нѣ се взематъ никакви мѣрки, нито се правятъ провиненитѣ, и нито се изобщо за премахването на това несправедливо зло.

Това зло се шири. Придаватъ с е оголѣлитѣ нѣ жители, които нѣ дори какво да ядатъ, плащатъ повторно отдадени плащани даждия и безъ пресенъ случай:

Силвестру. Последния презъ 1930 г. повиква Ал. Колевъ и му поискватъ тритѣ квитанции, подъ предлогъ, че иска да направи справка.

Отъ тогава, обаче, агента задържа квитанцитѣ и когато данѣкоплатеца си ги поисквалъ той му отговарялъ да нѣма грижа, тѣй като никой не ще му поиска нито стотинка за безвъзмездно мито.

Преди нѣколко дена, обаче, пристига главния бирникъ отъ Хасж-Кьоселеръ и налага секвестъръ за сумата, която Колевъ е заплатилъ срещу тритѣ квитанции.

Остава като гръмнатъ нещастниятъ селянинъ, прави справка въ бирничеството и въ окръжното финансово управление и констатира, че нито единъ лей не е внесенъ отъ сумата 4.600 срещу безвъзмездното мито.

Разбирайки, че е измененъ бедния земеделецъ вчера направи оплакване до прокурора и посочи двама свидетели за установяване на горе изнесеното.

Ще чакаме резултата отъ следствието, което г. про-

Следъ известно време Николае бива пренесенъ въ Шабла, а на ново мѣсто идва Павелъ

## ОБЩИНСКИ РАБОТИ

## За боклуците около града и присушаването

Много пъти в колонията на тоя вестник сме казвали истината, за която често ни се сърдят дори и близки приятели — сънародници. Мислим, обаче, че е дълг на един областен вестник да накара всички неправди на публичност и на всеуслушание и след критиката, която ще изкаже пакъ гражданството, зачекнатият въпрос да бжде справедливо разрешенъ.

Съ тая целъ започнахме и рубриката общински работи, която въ следствие ще преобърнемъ, може би, въ полицейски работи, окръжни работи и пр.

Но на въпроса, Заведенъ редъ изглежда е общинските власти да разпореждатъ, какво, боклуците, да се хвърлят на края на града и каквото и да било надолу или трапъ стига да не е по главните улици. Така поне виждаме ние и чуваме отъ гражданите, които ни донасятъ винаги до знание.

Отъ дълги години виждаме да се препълва коритото на

течащата вода, „Канлж-дере“. Отъ Кюстендженския до балчишкия мостъ безразборно се хвърлят боклуци, съ целъ може би, да се стъсни и урегулира коритото на тая вода, а въ сжщностъ се запушва течението и въ дадегъ моментъ на водоприимдане наводняватъ се съ стотици къщи. Свидетели бѣхме на едно подобно зрелище преди няколко години, когато на десетки семейства къщите бѣха наводнени и покъщнината имъ повредена.

Ето затова общинските управници, безъ разлика кои сж тѣ, трѣбва да иматъ известенъ планъ и за присушаването и за боклуците, а не да се излагатъ съ стотици граждани, които сжщо плащатъ данъкъ на общината, както всички други.

Преди да започнешъ една работа би трѣбвало: да имашъ планъ, който да доискарашъ до край. Така е въ частния животъ, така трѣбва да бжде и въ общественя.

## „ВЪСТЪ“

— Завчера мина презъ града ни Н. В. принцъ Николай, идящъ съ автомобилъ отъ Силистра. Високиятъ гостъ бѣ посрещнатъ отъ официалните и военни власти. Той продължи пътя си за гр. Балчикъ и сжщия денъ се върна обратно.

— Г-нъ Ив. Ангеловъ, народенъ представител отъ Дуросторския окръгъ, на минаване презъ града ни заяви, че Министерството на просвѣщението е разрешило съ з а п о в ъ д ъ №80431 | 935 премѣстването на българското основно училище отъ гр. Силистра въ новото здание, построено презъ 1934 г.

— Въ честь на инспектора на Нар. Банка, мѣстния клонъ на сжщата банка отъ града ни, снощи даде голѣмъ банкетъ въ казино отъ градската градина. На банкета бѣха поканени повече отъ 50 души търговци.

— Споредъ нашите све-

дения, въ Дуросторския окръгъ на много мѣста е паднала градушка. На мѣста имало значителни загуби.

— Лозарите собственици се оплакватъ, че напоследъкъ били задигани отъ лозята имъ готво изкараните камъни. Пазачите били излъгани, че камъните се взематъ по поръчка на собственика.

— Напоследъкъ въ окръга ни сж се отбелязали много случаи отъ ухапване на побѣснели кучета. Респективните санитарни власти въ селата трѣбва незабавно да взематъ необходимите мѣрки.

— Наскоро започва на правата на желѣзопътната линия Констанца — Мангалия. Линията ще бжде довършена настоящата година, а идната година ще бжде продължена Мангалия — Каварна.

— Наскоро ще излѣзе отъ печатъ на ромънски е-

зикъ брошурата „Новата българска литература“ отъ Иванъ Радославъ преведена отъ г. Георге Батали.

Студията на г. Ив. Радославъ бѣ публикувана въ в-къ „Ла Бюлгари“ отъ кждето заимствува и преводачътъ. Този преводъ е значителенъ приносъ за опознаване на ромънските литературни кръгове съ българската литература.

— Търговци обикалятъ селата и правятъ опити да закупятъ отъ нашите скотовъдци вълната на цена много по-ниска отъ определената отъ министерския съветъ. Предупреждаваме нашите селяни въ никой случай да не сключватъ сделки, докато не се допитатъ до окръжните земеделски синдикати.

— Арестувания Марчо Радусевъ отъ с. Василево е освободенъ. Задържани сж другите младежи, обвинени въ нелегална дейность.

— Умоляваме гражданина, който ни изпрати дописката досежно срещнатия отъ него ученикъ, който пожелалъ да си запали цигарата, да се се яви въ редакцията ни.

## Прочутия

най-хубавъ сапунъ изработванъ отъ фабриката на **ДАМЯНЪ ГЕОРГИЕВЪ** ще намѣрите за проданъ само при единствения представител за Добруджа

## К. ШЕСТАКОВЪ

до префектурата (въ депозита на Слави Гуневъ).

## Продаватъ се:

1) 3 ДЮКЪНА на ул. „Винторулъ“ № 31 — 33 и единия безъ номеръ.

2) ЕДНО ЛОЗЕ около 2 декара, необработено въ лозята на „Гази Баба“ — близко до входните врата.

Справка

ХАЛИЛЪ РУШИДЪ  
ул. „Нягове Басарабъ“ 21

— Базарджикъ —

## За проданъ

една къща съ 3 стаи, кухня, салонъ и еонинъ шапронъ за дърва. Находяща се на ул. „И. Г. Дука“ № 6 (срещу Бълг. Част. Девическа гимназия) Базарджикъ.

Споразумение Редакцията

## По бѣлия свѣтъ

### Гениални деца

Въ посл дно време изтъ цѣлъ свѣтъ, а особено отъ Америка и Англия съобщаватъ за забележителни качества, проявени отъ 14 год. момчета и момичета, постигнали въ духовната областъ рекорди, на които и възрастни хора биха завидѣли. „Дейли Експресъ“ съобщава за талантливата Елизабета Шаду следното: Досега Шаду е написала три много популярни либрета на оперети, а множество нейни пѣсни се пѣятъ навредъ изъ Англия. Сжщо между младите гени спадатъ тринадесетгодишната французойка Мишель Розе и 14 годишната холандка Едита ванъ Кантеръ. И двете сж клавири виртуозки. Хагъни Гринъ, лондончанка, още не навършила 14 год. ръководи една балетна група въ Лондонъ и изтъ цѣла Англия Тринадесетгодишната леди Мери Стюартъ, дъщеря на английския министър на въздухоплаването, неотдавна е положила пилотски изпитъ и се проявила съ съвършено авиаторско изкуство. Обаче поради недостатъчна възраст властите ѝ сж забранили сама да пилотира аеропланъ.

### Защо морската вода е солена

Класните книги обясняватъ, че морската вода е солена и всѣки денъ става всепо-солена, благодарение на водите, които ѝ нанасятъ всѣки денъ рѣките.

Тѣзи рѣки сж текли или по повърхността, или въ тѣбчините ѝ и сж растопили въ водите си голѣми количества соль, която отнасятъ въ морето.

Подъ влиянието на слънцето водата отъ морето се изпарява постоянно. Сольта донесена въ морето, неможйки да испарява, се пристеднява постоянно къмъ тази соль, която е била вече въ морето то става всѣки денъ все по-солена.

### Четири нови планети

Италиянските вестници съобщаватъ, че проф. Бенданти, директоръ на геодинамическата обсерватория въ Фаенца, заявилъ, че открилъ четири планети.

Тѣ съобщава, че тѣ сж отдалѣкъ орбитата на планетата Нептунъ и че се вращаватъ около слънцето въ периоди отъ 360 години, 71200 и 2800 респективно. Тѣ наименувалъ две отъ тѣ Рескъ и Луксъ, въ честь италиянския кралъ и на ноборъ Мусолини.

До сега бѣ известна само една планета, подъ името Плутонъ, извънъ орбитата на Нептунъ. Тя бѣ открита отъ проф. Лоуело, Съединените щати миналата година и е доста малка — около величината на нашата земя.

### Червенъ снѣгъ въ Турция

Една телеграма на „Ройтеръ“ съобщава отъ Цариградъ, въ околностите на гр. Каръ преди известно време падналъ червенъ снѣгъ, който билъ дебелина до два сантиметра и придавалъ на планините полетата керемидно-червени цвѣтъ. Населението на областта било много изпашено отъ това явление.

## ДОБРУДЖАНЦИ!

ПОСЕТИТЕЛИ НА БАЛЧИКЪ!

КАФЕНОТО НА

## ИВ. СТ. КОНСУЛОВЪ

се премѣсти въ бившата кръчма на Темелко, срещу халитъ **НОВОРЕМОНТИРАНО**, всички удобства, акуратна чистота, бърза прислуга

Дворъ и оборъ за каруци и коне

ИВ. СТ. КОНСУЛОВЪ

— БАЛЧИКЪ —

## ЛОЗАРИ!

ЕВТИНЪ ЧИСТЪ АНГЛИЙСКИ

синъ камъкъ и рафия

— ще намѣрите въ магазина на —

Драгни Костантиновъ

Пиаца Пъчей № 3

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ